

○ (๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ WE๒๖๗๔/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ WE๑๒๐/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแพ่ง

วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิง จำกัด โจทก์
บริษัท ไนท คลับ จำกัด จำเลย

เรื่อง เช่าทรัพย์สิน

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๑,๔๓๒,๘๘๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เพื่อประโยชน์ในการพิพากษาคดีจึงให้สืบพยาน ที่เกี่ยวกับข้ออ้างของโจทก์ไปฝ่ายเดียว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสอง

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์ โดยโจทก์มีนายชนทัช กลิ่นกระบี่ หนายโจทก์และในฐานะผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์เบิกความประกอบเอกสารที่อ้างส่งไว้ในระบบรับส่ง อิเล็กทรอนิกส์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โจทก์ได้ซื้อรถยนต์จากผู้แทน จำหน่ายรถยนต์ยี่ห้อฟอร์ด รุ่นเอเวอร์เรส หมายเลขทะเบียน ๔ขผ ๓๕๒๓ กรุงเทพมหานคร หมายเลขตัวถัง

/ MNBRXXMAWRPS

○ (๓๑ พ.)

- ๒ -

MNBRXXMAWRPS๓๙๒๖๕ หมายเลขเครื่องยนต์ YNWQRS๓๙๒๖๕ ซึ่งเป็นรถยนต์ใหม่ในราคา ๑,๕๗๘,๗๕๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เพื่อนำออกให้จำเลยเช่าตามความประสงค์ของจำเลยที่ได้เลือกรถยนต์และได้ขอใช้บริการเช่ารถยนต์พร้อมบริการกับโจทก์ ต่อมาวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ โจทก์ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวออกให้จำเลยเช่าโดยเป็นการทำสัญญาเช่าพร้อมบริการ จำเลยได้ตกลงชำระค่าเช่าเป็นรายเดือนรวม ๖๐ เดือน ค่าเช่าพร้อมภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราเดือนละ ๓๔,๑๓๓ บาท โดยชำระค่าเช่างวดแรกวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๖ และงวดต่อไปชำระทุกวันที่ ๑๘ ของเดือน ติดต่อกันไปจนกว่าจะครบกำหนดตามสัญญา โดยวันที่สิ้นสุดสัญญาคือวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๗๑ และเมื่อครบกำหนดตามสัญญาเช่าแล้ว จำเลยมีสิทธิเลือกซื้อทรัพย์สินที่เช่าในราคา ๑,๐๐๐ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) หรือจำเลยจะส่งมอบทรัพย์สินที่เช่าคืนให้แก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดีทันที ณ สถานที่ที่ทำการของโจทก์ โดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองก็ได้ หลังจากจำเลยได้รับรถยนต์คันที่เช่าไปจากโจทก์แล้ว จำเลยได้ชำระค่าเช่าให้แก่โจทก์เพียง ๕ งวด จากนั้นจำเลยไม่ได้ชำระค่าเช่าแก่โจทก์อีกเลย โดยจำเลยผิดนัดไม่ชำระค่าเช่างวดที่ ๖ ซึ่งต้องชำระภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ คิดเป็นค่าเช่าที่จำเลยชำระให้แก่โจทก์แล้วเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๗๐,๖๖๕ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) โดยจำเลยยังค้างชำระค่าเช่าตามสัญญาเช่าจำนวน ๑,๘๗๗,๓๑๕ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) รวมค่าซื้อทรัพย์สินที่เช่าอีกจำนวน ๑,๐๗๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) รวมเงินค้างชำระจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๗๘,๓๘๕ บาท โจทก์มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาเช่า ฉบับลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ ไปยังจำเลย จำเลยได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ แต่จำเลยเพิกเฉยไม่ชำระหนี้และไม่ส่งมอบรถยนต์คันที่เช่าคืนแก่โจทก์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ จำเลยได้คืนรถยนต์คันที่เช่าแก่โจทก์ โดยจำเลยได้ทำบันทึกข้อตกลงการส่งมอบทรัพย์สินคืนยอมรับว่าได้ผิดนัดชำระค่าเช่าและยินยอมให้โจทก์นำรถยนต์คันที่เช่าออกประมูลขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระค่าเช่าค้างชำระ ซึ่งหากขายรถยนต์คันที่เช่าได้ราคาต่ำกว่า

/ค่าเช่า

○ (๓๑ พ.)

- ๓ -

ค่าเช่าค้ำชำระตามสัญญา จำเลยตกลงชดใช้ราคาที่ขาดให้โจทก์จนครบถ้วน โจทก์ได้มีหนังสือแจ้งการ
ขายทรัพย์สิน ฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๘ เพื่อแจ้งวันที่โจทก์จะนำรถยนต์คันที่เช่าออกประมูลขาย
ให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว ต่อมาโจทก์ได้นำรถยนต์คันที่เช่าออกประมูลขายทอดตลาดโดยเปิดเผย
และมีผู้ประมูลให้ราคาสูงสุดเป็นเงิน ๑,๐๓๕,๗๖๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เห็นว่า เมื่อตารางแนบ
ท้ายสัญญาเช่ารถยนต์พิพาท รายการที่ ๑๑ มีข้อกำหนดเพิ่มเติมให้จำเลยผู้เช่ามีสิทธิซื้อทรัพย์สินที่เช่า
ในราคา ๑,๐๐๐ บาท ได้เมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า หรือส่งคืนทรัพย์สินที่เช่าแก่โจทก์ผู้ให้เช่า และในกรณีที่ผู้
เช่าเลือกที่จะส่งคืนทรัพย์สินที่เช่า ผู้เช่าตกลงชดใช้เงินส่วนต่างราคาที่ขาดไปหากผู้ให้เช่านำทรัพย์สินที่
เช่าออกขายได้ราคาไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท สัญญาเช่ารถยนต์พิพาทจึงมีลักษณะเป็นสัญญาเช่าแบบลีสซิง
เมื่อจำเลยค้างชำระค่าเช่าแก่โจทก์ตั้งแต่วันที่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เป็นต้นมา จำเลยจึงเป็นฝ่ายผิด
สัญญา โจทก์มีหนังสือบอกเลิกสัญญาและทวงถามให้ชำระหนี้ไปยังจำเลยแล้ว สัญญาเช่าจึงเลิกกัน
จำเลยมีหน้าที่ต้องคืนทรัพย์สินที่เช่าแก่โจทก์ ทั้งโจทก์ยังชอบที่จะเรียกค่าเช่าค้ำชำระก่อนสัญญาเช่าเลิก
กันและค่าเสียหายจากจำเลยได้ อย่างไรก็ตาม แม้สัญญาเช่ารถยนต์พิพาทจะให้สิทธิโจทก์เรียกร้อง
ให้จำเลยชดใช้ค่าเช่าค้ำชำระและค่าเสียหายอื่น ๆ ได้ แต่ข้อสัญญาดังกล่าวเป็นการกำหนดค่าเสียหาย
ไว้ล่วงหน้า อันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับซึ่งหากสูงเกินส่วน ศาลมีอำนาจลดลงเป็นจำนวนพอสมควรได้
สำหรับที่โจทก์ขอให้บังคับจำเลยชำระส่วนต่างของค่าเช่าทั้งหมดตามสัญญาเช่ารวมค่าซื้อรถยนต์คันที่
เช่าจำนวน ๑,๘๗๘,๓๘๕ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) กับราคาขายทอดตลาดรถยนต์คันที่เช่าจำนวน
๑,๐๓๕,๗๖๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เป็นเงิน ๘๔๒,๖๒๕ บาท นั้น เมื่อสัญญาเช่ารถยนต์พิพาทเลิก
กันแล้ว โจทก์และจำเลยต้องกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑
วรรคหนึ่ง จำเลยต้องส่งมอบรถคืนโจทก์ในสภาพดังที่เป็นอยู่เดิม ที่โจทก์ขอให้จำเลยชำระเงิน
๘๔๒,๖๒๕ บาท เท่ากับราคารถยนต์ที่เช่าในส่วนที่ขาด นั้น ค่าเช่ารถยนต์คันดังกล่าวเป็นค่าเช่าของ

/สัญญา

○ (๓๑ พ.)

- ๔ -

สัญญาเช่าแบบสืสซึ่งซึ่งประกอบด้วยราคารถยนต์ที่แท้จริงบวกกับผลประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณตามระยะเวลาที่เช่า ไม่ใช่ราคารถยนต์เพียงอย่างเดียว โจทก์จึงนำมาเป็นเกณฑ์เรียกราคารถยนต์ไม่ได้ เมื่อพิเคราะห์ถึงเงินลงทุนของโจทก์ตามใบสั่งซื้อรถยนต์พิพาทของโจทก์ ฉบับลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ จำนวนเงินที่โจทก์ได้รับจากการนำรถยนต์ออกขายทอดตลาดและค่าเช่าที่จำเลยชำระมาแล้ว เห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้แก่โจทก์เป็นเงิน ๓๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์เรียกค่าเช่าค้างชำระก่อนสัญญาเลิกตั้งแต่วงวดที่ ๖ ถึงงวดที่ ๑๐ รวม ๕ งวด เป็นเงิน ๑๗๐,๖๖๕ บาท นั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว จึงกำหนดให้ตามขอ แต่ที่โจทก์เรียกค่าขาดประโยชน์จากการที่ไม่สามารถนำรถยนต์คันดังกล่าวออกให้บุคคลภายนอกเช่าในอัตราเดือนละ ๓๑,๙๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗ จนถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๘ รวม ๑๒ งวด เป็นเงิน ๔๐๙,๕๙๖ บาท นั้น โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุนว่าโจทก์จะสามารถหาผู้เช่าและนำรถยนต์คันดังกล่าวออกหาประโยชน์ได้ในอัตราค่าเช่าตามสัญญาตลอดระยะเวลาดังกล่าว จึงเห็นควรกำหนดค่าขาดประโยชน์ในส่วนนี้อัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท รวม ๑๒ งวด เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๘,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์เรียกค่าติดตามทวงถามและค่าปรับเนื่องจากการผิดนัดชำระค่าเช่าหรือชำระค่าเช่าไม่ตรงเวลาเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อศาลกำหนดค่าเสียหายในส่วนอื่นเป็นจำนวนพอสมควรแล้ว จึงไม่กำหนดให้ และที่โจทก์เรียกดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นั้น สัญญาเช่าทรัพย์สินพิพาทไม่มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดไว้ แต่เมื่อค่าเสียหายที่ศาลกำหนดให้เป็นหนี้เงิน โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามที่กระทรวงการคลังอาจปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีตามที่โจทก์ขอ

พิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๕๘๘,๖๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของ

/ต้นเงิน

○ (๓๑ พ.)

- ๕ -

ต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
แก่โจทก์ อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวถ้าต่อมากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตรา
เป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ใช้อัตราที่ปรับเปลี่ยนบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตรา
ร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนด
ค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์
ชนะคดี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ/

นายวีรยุทธ แสงดี

นายปรัชญา ปานปั้น

พรเพ็ญ/พิมพ์/ทาน